

اتاق تاریک:

مقدمه‌ای بر نسخه فارسی نفت من کجاست؟

اردیبهشت ۱۳۹۸. مارس ۲۰۱۹

اخیرا، در ۲۰ فوریه ۲۰۱۸، آیت الله جنتی، روحانی با نفوذ، به دنبال حمایت از رهبری علیه ناآرامی‌های رو به رشد در زمینه اقتصادی ایران، سخنرانی‌هایی کرده است. با توجه به اصول دین در اعطای خیر و رعایت اخلاق، او از تمام کارمندان دولتی و مقامات قضایی خواسته است تا علیه "روسای فاسد" و در تلف کردن و غارت "بیت المال" بایستند. در حالی که خود رهبران مذهبی از جمله جنتی و رئیسی، رئیس قوه قضاییه، منبع فساد و سوء مدیریت هستند.

با این حال، همانگونه که اخبار به وضوح نشان می‌دهد، اکنون بیش از هر زمان دیگری، مردم ایران باید توجه خود را به فساد سیستماتیک و ساختاری بخش نفت و گاز که مهمترین بخش اقتصاد ایران را شامل می‌شود، جلب کنند.

در تاریخ ۲۱ دسامبر ۲۰۱۸ یک دادگاه فرانسوی، شرکت توتال (Total) را به مبلغ ۵۰۰,۰۰۰ یورو (معادل ۵۷۵,۰۰۰ دلار) برای پرداخت رشوه به واسطه‌های ایرانی برای تأمین سهام در میدان گازی پارس جنوبی جریمه کرد. اما قابل توجه است که با وجود این آشکارسازی‌ها، بیژن زنگنه، وزیر نفت ایران که در زمان رشوه‌دادن شرکت توتال هم وزیر نفت ایران بوده است، برای حسابرسی دقیق و کامل از نقش خود در کل رسوایی رشوه شرکت توتال، به مردم ایران توضیحی نداده است. لازم به ذکر است، علیرغم شواهد و اظهار نظرهای دقیق علیه شرکت توتال برای رشوه دادن به مقامات ایرانی، اقدامات رییس جمهور روحانی با سخنان ضد فساد او یکسان نیست.

در حالی که رسوایی فساد زنجانی - از دست دادن ۲,۷ میلیارد دلار درآمد نفتی ایران - نشان داده است که چگونه در زمان ریاست احمدی نژاد یک "بسیج اقتصادی" برای تخریب خرم‌ها بهانه‌ای شد به منظور غارت میلیاردها دلار در درآمد نفت و گاز ایران در بازار سیاه، پرونده زنجانی گستردگی فساد اقتصادی در ایران را در حالی

پس از انتشار نسخه انگلیسی «نفت من کجاست؟» در سپتامبر سال ۲۰۱۸، ما یک کمپین رسانه‌ای برای دخیل کردن مردم ایران در گفتگو درباره مقیاس، منابع، علل، هزینه‌ها و پیامدهای فساد ساختاری و سیستماتیک در جمهوری اسلامی ایران راه اندازی کردیم.

از زمان انتشار نسخه انگلیسی این گزارش و راه اندازی کمپین رسانه‌ای ما، بسیار تحت تاثیر تاکید شدید مردم ایران بر معضل فساد در صنعت نفت و گاز ایران قرار گرفته‌ایم. چنانکه، در زمانی که بیکاری و تورم میلیون‌ها نفر را به سقوط به زیر خط فقر تهدید می‌کند، رهبران بخش‌های مختلف، از اتحادیه‌های کارگری تا انجمن‌های معلمان و غیره، فساد ساختاری، که در مقیاس نجومی در ایران اتفاق می‌افتد، را باعث و بانی کاهش مشاغل و استانداردهای زندگی می‌بینند. در نتیجه بدتر شدن زندگی روزمره مردم ایران، چنین بیداری و هوشیاری مردم، و بعضی از نمایندگان مجلس، اگر چه هنوز نوپا است، ولی برای مبارزه با فساد و پیدا کردن پاسخ قطعی به این سوال مهم "نفت من کجاست؟"، بسیار مهم و الزامی است.

آیت الله خامنه‌ای، رهبر ایران، بارها ماهیت فساد را در ساختار اداری جمهوری اسلامی انکار کرده است و ادعا می‌کند که چنین گونه‌هایی از فساد، ویژگی‌های حکومت شاه است. اما چیزی که مهم است، این است که مردم ایران به دنبال افراد فاسد و پرونده های فساد هستند - مردم ایران طوری نقطه‌ها را به هم متصل می‌کنند که حتی حاکمان رژیم هم دیگر نمی‌توانند حقایق را پنهان و یا انکار کنند. مردم ایران نه تنها شاهد ارتباط مستقیم بین وضعیت اقتصادی خراب و فساد اداری جمهوری اسلامی هستند، بلکه رهبران ایران را مسئول چهل سال حکمرانی ناکام و سوء مدیریت اقتصادی می‌دانند، که سی سال از این حکمرانی تحت رهبری خامنه‌ای بوده است.

فساد و غارت محکوم خواهد کرد. تکرار حماقت‌ها و اشتباهات دوران احمدی‌نژاد نه تنها موجب آسیب برگشت ناپذیر به بخش نفت و گاز ایران می‌شود، بلکه صحنه را برای فروپاشی اقتصاد ایران فراهم می‌کند.

در حال حاضر میلیون‌ها نفر از ایرانیان هزینه "اقتصاد منهای نفت" را پرداخت می‌کنند. در حالی که بازگشت ثروت مردم ایران مشروط به برگشت "اقتصاد منهای فساد" است. ایرانیان برای حفظ امنیت، سلامتی و ثروت خود باید سیاست‌هایی را که خطر افزایش خربیم‌ها را زیاد می‌کنند، رد بکنند. در غیر این صورت افراد داخل حکومت می‌توانند میلیاردها دلار در "اتاق‌های تاریک" و دیگر طرح‌های مشکوک، غارت کنند.

به عنوان وزیر ناظر بر وزارت نفت برای بیش از ۱۴ سال، زنگنه باید مسئولیت رسیدگی به رشوه خواری و رسوایی‌های فساد اداری در بخش نفت و گاز ایران را از موارد شرکت توتال و کرسنت تا شرکت بازرگانی نفت ایران (NICO) به عهده بگیرد. بیژن زنگنه نباید مجاز باشد که بخش نفت و گاز را به یک "اتاق تاریک" تبدیل کند. در عوض، ما خواستار شفافیت و پاسخگویی هستیم.

صنایع نفت و گاز ایران در تاریکی می‌میرند. آنچه لازم است نور است، نوری که در دست مردم ایران است.

خسرو سمنانی
رئیس «امید برای ایران»

که رسوایی فساد زنجانی - از دست دادن ۲,۷ میلیارد دلار درآمد نفتی ایران - نشان داده است که چگونه در زمان ریاست احمدی نژاد یک "بسیج اقتصادی" برای تخریب خربیم‌ها بهانه ای شد ا به منظور غارت میلیاردها دلار در درآمد نفت و گاز ایران در بازار سیاه. پرونده زنجانی گستردگی فساد اقتصادی در ایران را آشکار کرده است و سوالاتی در مورد چگونگی دریافت، حمل و فروش نفت ایران توسط باند زنجانی مطرح کرده است .

در ماه مارس ۲۰۱۹ - پس از انتشار گزارش انگلیسی ما - دادگاه های ایران محاکمه ۱۳ تن از مدیران را در یکی از بزرگترین پرونده‌های اختلاس پتروشیمی، به مبلغ ۷ میلیارد دلار، که در زمان ریاست جمهوری احمدی نژاد رخ داده است، آغاز کردند. این اختلاس همزمان با خربیم های زمان احمدی نژاد رخ داد: توافق دولت و صنعت پتروشیمی در ایجاد شرکت‌های خارج از کشور و هدایت درآمدها به حساب‌های خصوصی. هم زمان با انتشار این گزارش، کارمندان آقای زنگنه در مورد پرونده کرسنت (Crescent) مشغول به کار هستند و مبلغ هنگفتی به وکیل‌های بین‌المللی و کارشناسان فنی برای نجات ایران از پرداخت ضرر و زیان در دادگاه های بین المللی می‌پردازند. فراموش نکنید که پرونده اختلاس نفتی کرسنت در دوران وزارت آقای زنگنه و ریاست جمهوری خاتمی در سال ۲۰۰۱ آغاز شد.

در حالیکه ۷۲ تن از اعضای مجلس، به دلیل اینکه آقای زنگنه به اندازه کافی برای خنثی کردن خربیم‌های اعمال شده توسط دولت ترامپ اقدام نکرده است، خواستار استعفای او شدند. برنامه‌های زنگنه برای ایجاد یک "اتاق تاریک" در وزارت نفت برای مبارزه با خربیم علیه ایران در بخش نفت و گاز، این صنعت را به یک دهه دیگری از